

et Samliv maa være, der ikke har en Tanke fælles eller et Ønske, hvori de kunne mødes, uden det at genere hinanden saa lidt som muligt.

Hjalmar trøster sig rigtignok ved at holde en romantisk Forbindelse vedlige med Paula. De spille og spasere sammen og mødes i al Uskyldighed og vække selvfølgelig alligevel alle hæderlige Folks Forargelse derved.

Ingeniør Torell, der senere ægter sin unge Broder Ernsts Flamme, den lille, barnagtige Martha, finder ligesaa lidt Lykke eller Forstaaelse i sit Ægteskab, som Hjalmar og Alice have fundet i deres.

Der er en tung Graavejrsstemning over hele Slutningen af dette Drama, hvis Tryk ikke bliver mindre ved Slutningens Effektnummer, Baron Hjalmar's Selvmord. . . .

Man føler, at Forfatterinden har villet tvinge sit Publikum til fra dette triste, haabløse Billede at se tilbage paa og tænke over, hvorledes det kunde være gaaet, dersom disse Mennesker havde faaet Lov til uforstyrrede at følge deres naturlige Tilbøjelighed den Gang, da de i Ungdom og Livsmod bøjede sig mod hinanden, — hvorledes det kunde være gaaet, naar ikke andre Menneskers brutale Omsorg havde lagt deres Skæbne til Rette for dem, — hvorledes det kunde være gaaet, hvis de selv allerede den Gang havde vovet en energisk Kamp for Lykken.

I det næste Drama: „Hvorledes det kunde være gaaet“, fremstiller Fru Edgren de samme Personer, paa samme Sted, men under noget forskellige Forhold.

Alice og Hjalmar have været gifte et Par Aar, — Paula er i disse Aar bleven en berømt Kunstnerinde, — Ingeniør Torell er ugift og lever som Maskinkonstruktør ved Fabriken paa Herrhamra, hvor han arbejder paa en eller anden stor Opfindelse, Ernst og Martha sværme endnu med Trofasthed for hinanden. Saaledes ere omtrent Forholdene.

Medens Hjalmar lever i Lediggang og slaar Tiden ihjel med musikalsk Dilettanteri, drømmer hans Hustru om at indføre store Reformer paa Herrhamra, Reformer, der alle gaa ud paa at gjøre Arbejdernes Kaar blidere og lykkeligere . . . Og saa haaber hun . . . intet for sig selv, men for ham, hendes Ungdoms Elskede, ham, der ejer den store Idé, den dristige